

SANTASAURUS

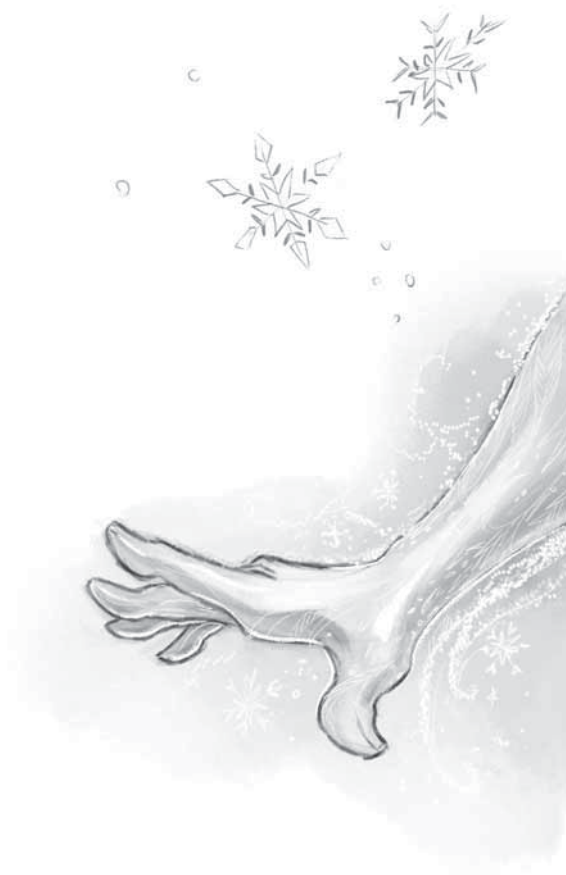
a SNEŽNÁ
STRIGA

TOM FLETCHER

Ilustroval SHANE DEVRIES

SANTASAURUS

SANTASAURUS a SNEŽNÁ STRIGA

TOM FLETCHER

Ilustroval Shane Devries

sloart

Copyright © Tom Fletcher, 2019
Illustrated by Shane Devries
First Published as *THE CHRISTMASAURUS
AND THE WINTER WITCH* in 2019 by Puffin Books,
a Penguin Random House group company.
The author has asserted his moral rights.
Translation © Alexandra Škorupová 2021
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2021

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Tom Fletcher:
THE CHRISTMASAURUS AND THE WINTER WITCH,
ktorý prvý raz vyšiel vo vydavateľstve Penguin Books, Ltd,
v Londýne v roku 2019,
preložila Alexandra Škorupová.
Ilustrácie Shane Devries
Zodpovedná redaktorka Katarína Škorupová
Editorka Dáša Jajcayová
Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným
odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
ISBN 978-80-556-4950-4
www.slovart.sk

Pre mamu a otca.

Vďaka vám boli Vianoce vždy čarovné.

Práve sa chystáš **ZA DOBRODRUŽSTVOM**
NA SEVERNÝ PÓL s:

Viliamom Dilym,
ktorý miluje dinosaury.

Bertou,
čo už nie čertica a patrí
medzi dobré deti.

Pamelou,
Bertinou mamou,
ktorá jej slúbila,
že tento rok sa
naozaj posnaží
obľúbiť si
Vianoce.

Bobom Dilym,
Viliamovým otcom,
čo Vianoce
ešte stále
MILUJE.

Jedinečným, lietajúcim,
revúcim, kamarátskym, odvážnym

Santasaurom.

A vraj že vyhynutý druh!

Vždy veselými
maličkými
škriatkami,
ktorí sa rozprávajú
v rýmoch!

A niekým, koho existencia
je taká záhadná a prísne
tajná, až nemôžem uveriť,
že je na obálke tejto knihy...

Snežnou strigou!

Týmto chlapíkom – volá
sa **Bery** a dajú
sa od neho čakať
iba samé
problémy...

POLÓG – <i>Budúcnosť</i>	13
1. <i>Začiatok príbehu</i>	28
2. <i>Opäť spolu</i>	45
3. <i>Vitajte na severnom póle</i>	61
4. <i>Les želaní</i>	75
5. <i>Škriatkovo, Mesto škriatkov</i>	85
6. <i>Najstarší vianočný stromček</i>	103
7. <i>Mrazivo</i>	120
8. <i>Snežná striga</i>	130
9. <i>Nemiestnosť</i>	144
10. <i>Bludisko</i>	156
11. <i>Snehobitie</i>	172

12. <i>Naspät' v prológu</i>	182
13. <i>Posledná zastávka</i>	194
14. <i>Domov je tam, kde pravda</i>	207
15. <i>Bertino želanie</i>	222
16. <i>Rastie nám tu problém</i>	240
17. <i>Žáhada tancujúcich zvonkowitzov</i>	247
18. <i>Oslabená viera</i>	252
19. <i>Hon na fazuľu</i>	264
20. <i>Darček roka</i>	274
21. <i>Neviditeľní škriatkovia</i>	284

22. <i>Vianoce už prišli!</i>	290
23. <i>Naspät' na severný pól</i>	304
24. <i>Bielota</i>	314
25. <i>Berte za päťami</i>	326
26. <i>Štedrý večer zas a znova</i>	334
27. <i>Najmocnejší muž na zemeguli</i>	354
28. <i>Nezvratný osud</i>	374
29. <i>Stratení v čase</i>	384
30. <i>Zabudnuté želanie</i>	396
POĎAKOVANIA	414

PROLÓG BUDÚCNOSŤ

Tento príbeh sa tak ako všetky dobré príbehy začal *kedysi dávno...*

Čo to vravíš? *Rovnako sa začínala aj jednotka?* To nie je pravda! Tak dobre, počkaj, skontrolujem to...

Nuž, vieš ty čo? Naozaj je to tak!

Takto to teda byť nemôže. Musím to zmeniť...

Čo povieš na toto?

Tento príbeh sa totiž začína úplne a totálne inak ako jednotka. *Kedysi v ďalekej **budúcnosti!***

To ťa prekvapilo, však?

No tá budúcnosť nie je veľmi odlišná od súčasnosti. Deti stále chodia každý deň do školy a, samo-

zrejme, stále musia jesť brokolicu i hrášok. Musia si umývať zuby, vždy poďakovať a poprosiť, a poriadne si umývať pupok. Nemôžu sa špárať v nose (a ani tie z budúcnosti nemôžu jesť, čo si z toho nosa vyberú).

Na prvý pohľad by sa zdalo, že sa nič nezmenilo.

No jeden obrovitánsky a podstatný rozdiel by sme našli.

V budúcnosti

NEMAJÚ VIANOCE!

HROZNÉ-PREHROZNÉ, ÁNO, VIEM!

Podíme sa tam spolu pozrieť...

V budúcnosti bol úplne obyčajný zimný večer. Super-duper lietajúce autá svišťali ľuďom ponad hlavy na vzdušných cestách a kľučkovali pomedzi hviezdodrapy (budovy, ktorých strechy sa týčili až do vesmíru). Na Londýn padala mäkká snehová pokrývka.

Odrazu začal sneh padať hustejšie. No nie rovnomerne po celom meste, ako by jeden čakal, ale

BUDÚCNOŠŤ

presne naopak. Rozosnežilo sa iba v jednej veľmi malej a tichej uličke. Presnejšie na Bodliakovej ulici.

Snežilo tak strašne husto, že sa za pár sekúnd sneh stihol nahromadiť v obrovských kopách, ktoré pripomínali malé hory. Vtom, tak náhle, ako to začalo, to aj prestalo. V strede uličky však zostala obrovská biela kopa snehu.

Žuch!

Zo snehovej kopy sa vystrčila päšť.

A potom... **žuch!** Ďalšia päšť!

Vzápätí sa snehová kopa s dvoma rukami roztriasla. Sneh padal na zem a odhalil mladíka s hnedými kučeravými vlasmi sediaceho na vozíku oblepenom nálepkami dinosaurov.

Toho už, samozrejme, poznáš.

SANTASAURUS A SNEŽNÁ STRIGA

Viliam Dily si počúchal čelo a obzeral sa po tichej ulici.

„Haló? Kam som sa to dostal? Teda... *DO AKEJ DOBY* som sa to dostal?“ spytoval sa Viliam, keďže vedel, že na Bodliakovej ulici nie je sám. V tieni vedľa neho stála záhadná postava.

Odpovede sa však nedočkal. Čudesná postava sa zmohla iba na zdvihnutie ruky. Štíhlym ľadovým prstom ukázala na koniec ulice.

Zamračený Viliam sa ticho viezol dolu prázdnu ulicou a zabočil na hlavnú cestu.

V tej chvíli Viliam po prvýkrát zočil ***budúcnosť!***

Vzduch jasne žiaril oslepujúcim svetlom, ktoré vychádzalo z obrovských obrazoviek na hviezdodrapoch.

BUDÚCNOŠŤ

V strede ulice sa týčila tá najvyššia budova a na jej vrchu sa ligotalo písmeno **P**, ktoré zatieňovalo aj mesiac a vyzeralo, akoby vládlo celému mestu.

Viliam sa ten prapodivný vzhľad a vôňu Londýna v budúcnosti snažil vstrebať. Chcel si ho zapamätať do najmenšieho detailu. A to vrátane:

SANTASAURUS A SNEŽNÁ STRIGA

- * *Ludí ponáhľajúcich sa do práce v elegantných oblekoch.*
- * *Lietajúcich áut, čo stáli v zápchu nad mestom.*
- * *Dvadsaťposchodových autobusov, ktoré šoférovali roboti.*

Viliam by si to tam mohol obzerať aj donekonečna. Zo sústredenia ho však vytrhlo šepkanie spoza chrbta. Otočil sa a pozrel dolu uličkou.

„Haló?“ zakričal.

Nikto sa neozval, no podivná postava, čo ďalej ticho čakala v tieni, prikývla. Viliam sa vybral späť na Bodliakovú ulicu, lebo si uvedomil, že to, čo počuje, je vlastne *spev*.

*„Nič sa nikdy nevyrovná vianočnému čaru,
najkrajšie dni roka odvíja prach.
Čo by sme len dali za polárnu žiaru!
Teraz máme v srdciach iba strach...“*

„Strach?“ zašepkal Viliam. „Počul som dobre?“

Potichu sa pohol za zvukom čudesného spevu a nakukol za smetný kôš. Okolo malého ohňa

BUDÚCNOSŤ

sa tam k sebe tísila skupina ľudí. Boli zababušení v hrubých kabátoch a vo vlnených čiapkach.

Jeden z nich, milý starček s vráskavými ružovými lícami, si rozopol kabát a hrdo vytasil huňatý pletený vianočný sveter. Tváril sa, akoby ho púšťal na slobodu.

Zvyšok skupiny nasledoval jeho príklad. Rozopli si kabáty a odhalili úžasné sviatočné svetre, čo pod nimi schovávali. Popritom ďalej spievali:

*„Nádej ešte vždy nosíme v srdci,
že príde tá sviatočná noc.
A my zažijeme ten čarovný pocit,
keď príde čaro Vianoc.“*

Dolu tienistou ulicou sa prehnal studený vánok a zdvíhal zo zeme smeti. Noviny vyleteli do vzduchu ako šarkan a pristáli až pri Viliamových nohách. Viliam si prečítal dátum.

„Dvadsiaty štvrtý december? Dnes tu majú Štedrý večer?“ zašepkal. Zachmúril sa a pozrel naspäť na rušnú hlavnú ulicu.

Prečo chodia ľudia na Štedrý deň do práce? čudoval sa.

SANTASAURUS A SNEŽNÁ STRIGA

Potom si uvedomil, že žiadna budova nie je vianočne vyzdobená. Nikto sa netešil. Ani na jednej lampe na ulici neviseli vianočné svetielka, ktoré Viliamov otec Bob tak zbožňuje. Vlastne, ak by nebolo koledníkov ukrývajúcich sa v tmavej uličke, ani by mu nenapadlo, že sú Vianoce!

Odrazu sa v uličke zatrblietali červené svetlá a osvetlili tváre koledníkov.

Toto sa už na Vianoce podobá trošku viac! pomyslel si Viliam.

„Sú tu!“ skríkol vráskavý ružovolíci muž a roztraseným prstom ukázal na niečo, čo sa k nim rútilo. Viliam si uvedomil, že červené svetlá majú od vianočných svetielok veľmi ďaleko. Tie oslepujúce červené svetlá sa k nim blížili aj s lietajúcim policajným autom!

„To je VP! Našli nás! Utekajte!“ skríkol ďalší a zapol si kabát, aby schoval vianočný sveter.

VP? Kto to, doparoma, je? čudoval sa Viliam a posunul si vozík za smetný kôš, aby ho nezbadali.

Dvere lietajúceho policajného auta sa rozleteli a vyskočila z neho skupina policajtov.

